

ነቢያዊ ሱንና ውስጥ፦

ወደ ነቢያዊ ሐዲሶች ዐጻድ ከሄድን፣ በምስገን ስነምግባራትና በትሩፋት መርሆዎች የጎመሩ፣ ልንቀጥፋቸው የምንችል ብዙ የኢማን ዛፎችን እናገኛለን። ከነዚህ ውስጥ፦

- ነቢያዊ እንዲህ ብለዋል፦ «ገር፣ ለስላሳ፣ የማይካብድና ለሰዎች ቅርብ የሆነ ሰው ሁሉ በእሳት ላይ እርም ተደርጓል።» [በትርምዚ የተዘገበ]

- የአላህ መልክተኛ እንዲህ ብለዋል፦ «አላህ የሚወዳቸው ሁለት ባሕርያት አሉ፦ ቻይነት (ታጋሽነት) እና ረጋ ባይነት።» [በአሕመድ የተዘገበ]

- በተጨማሪም ነቢያዊ እንዲህ ብለዋል፦ «እኔ ዘንድ ያለውን ነገር ከናንተ ቆጥቤ አላስቀምጥም፤ ራሱን ቁጥብ ማድረግ የፈለገን ሰው አላህ የደርገዋል፤ ራሱን ማብቃቃት የፈለገን ሰውም አላህ የተብቃቃ የደርገዋል፤ ራሱን ማጽናናት የፈለገን ሰውም አላህ ያጽናነዋል፤ ለማንም ሰው ክትእግስት የበለጠ መልካምና ሰፊ ስጦታ አልተሰጠም።» [በሙስሊም የተዘገበ]

- በተጨማሪም ነቢያዊ እንዲህ ብለዋል፦ «ሀብታምነት በንብረት ብዛት ሳይሆን፣ ሀብታምነት የመንፈስ ሀብታምነት ነው።» [በቡካሪ የተዘገበ]

- የአላህ መልክተኛ እንዲህ ብለዋል፦ «ሰዎችን የማያመሰግን አላህን አያመሰግንም።» [በአሕመድ የተዘገበ]

- በተጨማሪም ነቢያዊ እንዲህ ብለዋል፦ «ራሳችሁን አስተናጎሱ (ትሁት ሁኑ)፤ አንዳችሁ በሌላኛው ላይ ወሰን አይለፍ የሚል ከአላህ ተላልፎልኛል።» [በእብን ማጃህ የተዘገበ]

- በተጨማሪም ነቢያዊ እንዲህ ብለዋል፦ «ሁሉም መልካም ሥራ ሰደቃ ነው፤ ከመልካም ሥራ ውስጥ አንዱ፣ ወንድምህን በፈካ ፊት መቀበል ነው፤ ከራስህ ባልዲ ወደ ወንድምህ ዕቃ ውሃ መገልበጥም ነው።» [በትርምዚ የተዘገበ]

በመጨረሻም በእውነተኛው ደስተኝነትና በመልካም ስነምግባራት መካከል ያለውን ግንኙነት፣ በጣም ጥብቅ ጽኑና የተሳሰረ ጠንካራ ግንኙነት ሆኖ እናገኛለን። ግብረ ገብነትና መልካም ጠባይ ለሰው ልጆች ደስተኝነትና መታደል ብቸኛው ምንጭ ነው። ያለ ምስገን ስነምግባር ደስተኝነት ፈጽሞ የሚታሰብ አይደለም። መልካም ስነምግባር በሌለበት ሁኔታ የሰው ልጅ በሕይወቱ ውስጥ ተስፋ መቁረጥን፣ ጭንቀትን፣ አበሳባና መከራን፣ ውጥረትና መብሰልሰልን ብቻ ነው የሚያመርተውና የሚሰበስበው። በመሆኑም ደስተኝነትና መታደልን ፍለጋ፣ የሰው ልጅ መልካም ስነምግባራትን እንዲላበስ ከሚገፋፉ አበይት ጉዳዮች ዋነኛው ነው። ምክንያቱም ያለ ምስገን ስነምግባር ለአንዲት ሰከንድ እውነተኛውን ደስተኝነትንም ሆነ አንድም ቀን እርካታና መታደልን መጎናጸፍ እንደማይችል በእርግጠኝነት ያውቃልና።

